

Posudek diplomové práce

Eva Fialová : Nizozemský odborný jazyk a problematika překladu do češtiny

Předmětem výzkumu předložené diplomové práce je analýza nizozemského odborného jazyka se zaměřením na jazyk právnícký. Diplomantka využila pro svou práci odborných znalostí získaných studiem na právnícké fakultě a po prostudování odborné literatury oboru translatologie přistoupila k jazykové analýze.

Diplomovou práci lze obsahově rozdělit na dvě části. První, teoretická část, pojednává obecně o teorii překladu. V této části diplomantka příliš často zachází do obecného popisu, který naprosto nesouvisí s lingvistickou prací z oboru nizozemského jazyka (překladatel specialista x nespecialista, latinskoamerický esej atd.). V této obecné části je také mnoho příkladů týkajících se překladu z jiných jazyků, chybí ale příklady týkající se nizozemského jazyka. Cílem práce je analýza nizozemského právního jazyka, příklady z ostatních oborů a jazyků sice přispívají k oživení, ale příklady z nizozemského právního jazyka většinou chybí (str. 12).

Podobnou výtku mám i k dalším kapitolám této obecné části (ekvivalence, str.15 překlad čeština-francouzština, obor geologie, příklady str. 16,17, str. 22 příklady z češtiny). Některé uváděné příklady se tváří jako příklady vlastní, ale jsou převzaty z knihy M. Tomáška, bez odkazu na zdroj (str.13 *law of property*, str.16 *ooggetuige*, str. 17 *know-how*).

Úvodní, teoretická část, je svým rozsahem neúměrně obširná a tvoří ji v podstatě interpretace a reprodukce práce M. Tomáška : Překlad v právní praxi . Diplomantka nekriticky přejímá autorovy názory a jen minimálně je doplňuje poznatky získanými studiem dalších zdrojů .Jak již bylo konstatováno, chybí příklady z nizozemštiny (str.22 opět čeština) a často chybí i odkazy na použité zdroje (kapitola 4.2.3.1. Substyly právního jazyka).

Praktická část (kapitola 6) se zabývá právní terminologií a problémem ekvivalence při překladu odborného právního textu do češtiny. I zde diplomantka vychází z ekvivalenčního modelu M. Tomáška. V této části si vytvořila korpus 52 obtížnějších nizozemských odborných termínů a uvádí jejich možnou interpretaci, příp. varianty při překladu do češtiny. Kriterium, podle kterého byly příklady vybírány je zcela nejasné a při obhajobě bude třeba vysvětlení. Tento oddíl by mohl přispět k praxi překladatelů nizozemských právních textů, svým rozsahem je však poněkud omezený. Podobně je tomu v kapitole 6.2., kde diplomantka uvádí možné překlady soudního rozhodnutí a právní normy. Překlad je opatřen odborným komentářem pro překladatele, obecná lingvistická analýza však chybí.

Vysvětlení požadují také pro následující tvrzení:

- str.13, pozn.15 : *jazyková šablona „ vynést rozsudek“ atd.*
- str.32 : substantivizované zájmeno: *de betrokkene, de verdachte?*
- str.33 : podmět typu *:wij Beatrix...*
- str.20 : tvrzení doložit příklady : *právní jazyk používá výrazy obecného jazyka, které nabývají významově posunutých významů*

Cílem diplomové práce Evy Fialové byla analýza odborného právního jazyka a problematika překladu do češtiny. Práce však z větší části interpretovala názory obsažené v příručce M. Tomáška, vlastní názor a lingvistická analýza je ve většině případů minimální.

Práce je psána česky, jazykové stránce je věnována náležitá pozornost. Závěr, který diplomatka uvádí je pouze opakováním obsahu práce a nikoliv shrnutím výsledků vlastního rozboru. Jasnou formulaci závěru analýzy očekávám u obhajoby. Po formální stránce na tomto místě chybí shrnutí v angličtině a nizozemštině.

Diplomantka pracovala na svém zadání samostatně, ke konzultaci došlo až v okamžiku, kdy práce byla téměř hotova. Pokud diplomantka u obhajoby doplní chybějící body, upřesní a náležitě vysvětlí uvedené nedostatky, lze práci považovat za splňující minimální požadavky na závěrečnou práci magisterského studia a hodnotit ji stupněm *dobře*.

Praha, 21. ledna 2011

PhDr. Zdenka Hrnčířová